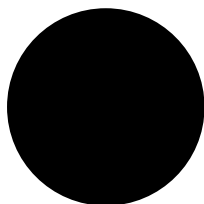
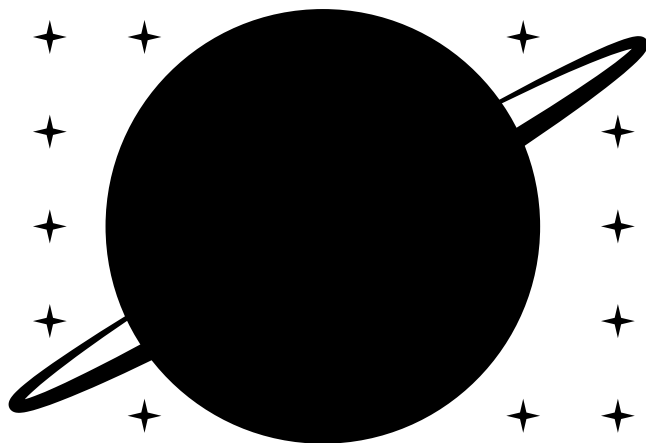

zpěvník
štichovice 2022

přezdívk:

Do ticha (Traband)

Emi D
1. Někdy je člověk strašně sám,
C Emi
jak město bez lidí.

Emi D
Jak použitej starej krám,
C Emi
trapnej že se až zastydí.

2. Někdy si takhle připadám,
jak potopenej člun.
Jak vypálená zahrada,
jak rozbořenej dům.

G D
R. Chtěl bych se ztratit někam do ticha,
C Emi
odletět na měsíc.

G D
Zalez bych mámě zpátky do břicha
C Emi
a nebyl vůbec (nic)

3. Nenuť mě mluvit,
nebo se smát,
nemůžu jíst ani pít.
V hlavě mám rezatej ostnatej drát
a v srdci vykradenej byt.

R.

4. Nevím, kam patřím,
nevím kdo jsem,
mý cesty nikam nevedou.
Ztratil jsem pod nohama pevnou zem,
C D
i nebe nad sebou.

R. 2x...chtěl bych se vrátit někam do ticha...

Kometa (Jaromír Nohavica)

- Ami*
1. Spatřil jsem kometu oblohou letěla,
Ami
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí my už tu nebudem,
my už tu nebudem ach pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat.
- Ami Dmi*
R. O vodě o trávě o lese,
G7 C
o smrti se kterou smířit nejde se.
Ami Dmi
O lásce o zradě o světě,
E E7 Ami
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony.
Hledal až našel v hvězdářských triedrech,
tajemství která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí.
Že kořen s větvemi ve strom se spojuje,
krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R. Ná na ná, ná na na na na ná...

5. Spatřil jsem kometu byla jak reliéf,
zpod rukou umělce který už nežije.
Šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru,
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru.
Až příště přiletí, ach pýcho marnivá,
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá.
- R. O vodě o trávě o lese,
o smrti se kterou smířít nejde se.
O lásce o zradě o světě,
bude to písnička o nás a kometě.

Koně (Pacifik)

- C* *Ami*
1. Už koně mě vítaj a voči maj hnědý
C *Ami*
a na pozdrav z ruky by chtěli mi žrát,
C *Ami*
Už koně mě vítaj a já zas mám pocit,
C *Ami*
jak kdybych ty koně zas opravdu krad.
- Dmi* *Emi* *Ami*
2. Zas vracím se domů a domov mě zdraví
Dmi *Emi* *Ami*
jen kalhoty škrteš, jak v base jsem ztloust,
Dmi *Emi* *Ami*
a opilec šklebí se ze dveří baru,
Dmi *Emi* *Ami*
jsem čistej a šťastnej jak na jaře chroust.
3. Už koně mě vítaj a všechno je stejný,
jen rezatý Molly se rozsypal chlív,
a přibylo dětí a ubylo oken
a plešatej barman je holej jak dřív.
4. Moje Mary je pořád ta hubatá zmije
a pod vokny pořád jí roste ten blín
a pod velkým stromem tam na cestě za vsí,
je pořád ten velikej placatej stín.
5. Jen jedno je divný: proč počítaj husy,
když náhodou zastavím unaveněj,
dyť zvyk u nás v kraji je z lapáků vodcházet
s centíkem v kapse a nasycenej.

6. Zás vracím se domů a domov mě zdraví
a všichni mi potajmu naznačují,
že rok už je v pekle a že vo mně vědí
a že si mě proklatě pamatují.

Letím hledat světy (Kašpárek v rohlíku)

- Dsus2* *B*
1. Mám doma mimozemšťana,
Dsus2 *B*
schovanýho pod postelí.
G
Spad k nám z nebe do zahrady,
F *A*
řekl mi „Ahoj tak jsem tady“.

- Dsus2* *B*
2. Spolu prohledáme světy,
Dmi *B*
tiše vklouznem do rakety.
G
A jen máváme,máváme,
F *A*
všem který cestou potkáme.

Dsus2
Jo hóóó.

- Dsus2* *B* *G* *F*
R. Letím, letím, hledat světy, slunce, hvězdy, planety.
Dsus2 *B* *G* *A*
Najdu místo na obloze, kde parkujou komety.

Dsus2 *B* *G* *A*
Letím,letím,hledat světy, chci bejt zpátky do pěti.
G *A*
Letím hledat světy, můžeš se mnou jet i ty.

3. Tam na konci galaxie,
tam to lítá tam to žije.
Tam je každej druhej týpek
zelenej jak pistácie.
4. Co nás čeká za legraci,
ve vesmírný restauraci.
Číšníky tu nemají,
talíře sami lítají.
5. Už jsme v půlce nekonečna,
je fakt hustá dráha mléčná.
Bacha uber do zatáčky,
narazíme do šlehačky.
Jau.

R.

.... chci bejt zpátky do pěti.

Lítat to je psina, teď už chápu Gagarina.

Kytka (Zuzana Navarová)

- Emi Ami Emi H7 Emi*
1. Jednou jsi mi natrhal kytičku kytku,
Emi Ami Emi H7
jednou jsi mi natrhal kytičku kytku,
Emi Ami Emi Ami
pěknou kytku s' natrhal, víckrát užs' mě nehledal,
Emi Ami Emi H7 Emi
pěknou jsi mně natrhal kytičku kytku.
2. Ruce jsi mně zavázal na žlutou nitku,
ruce jsi mně zavázal na žlutou nitku,
ruce jsi mně zavázal, víckrát užs' k nám nevzkázal,
víckrát užs' k nám nevzkázal, čertovskej kvítku.
3. Do okna si postavím kytičku-kytku,
do okna si postavím kytičku-kytku,
pěknou kytku postavím, u dveří tě zastavím,
pak ti nohu nastavím, čertovskej kvítku.
Pěknou kytku postavím, u dveří tě zastavím,
pak ti nohu nastavím, čertovskej kvítku.
4. Naj naj...

Lokomotiva (Poletíme?)

1. G D
Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
 Emi C
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
 G D
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
 Emi C
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

- R. G D Emi C
Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
 G D Emi C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
 G D Emi C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
 G D Emi C
jsi prezident a já tvé spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no, co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.
- R.
3. Každý příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každéj večer spláchnu půlnočním expresem.
- R.
4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech budu pořád jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.
- R. 3x

Malování (Divokej Bill)

3× /:Ami F G Ami:/ Ami F Dmi Emi

- Am F
1. Nesnaž se, znáš se
G Am
Řekni mi, co je jiný,
F G Am
jak v kleci máš se, pro nevinný
noci dlouhý
F G
jsou plný touhy
Am F
a lásky nás dvou

- Dmi
2. Všechno hezký za sebou mám,
B C Dmi
můžu si za to sám.
B C
V hlavě hlavolam,
Dmi B C
jen táta a máma jsou s náma,
Dmi
napořád s náma.

- B C Dmi
R. To je to tvoje malování
B C Dmi
vzdušnejch zámků, malování
B C
po zdech holejma rukama,
Dmi
tě nezachrání,
B C
už máš na kahánku,

Dmi
tě nezachrání,
Bb C
už seš na zádech.

Dmi Bb C
Je to za náma, ty čteš poslední stránku,
Dmi Bb C
za náma, na zádech,
Dmi Bb C
za náma, už máš na kahánku,
Dmi Bb Gm Am
mezi náma, mi taky došel dech.

3x /:Ami F G Ami:/ Ami F Dmi Emi

R.

- R. Znáš se, řekni mi, co je jiný,
jak v kleci máš se, pro nevinný,
noci dlouhý jsou plný touhy
a lásky nás tří.

Marie (Tomáš Klus)

C E F G

- C E*
1. Je den, tak pojd' Marie ven,
F G
budeme žít, házet šutry do oken.
C E
Je dva necháme doma trucovat,
F G
když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat. "
- C*
Jémine.
E F G C E F G
Všechno zlý jednou pomine, tak Marie, co ti je?
2. Všemocné jsou loutkařovy prsty,
ať jsou tenký nebo tlustý,
občas přetrhají nit.
A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.
3. Je to jed, mazat si kolem huby med
a neslyšet, jak se ti bortí svět.
Marie, kdo přežívá, nežije, tak ádíjé.
Marie, už zase máš tulení sklony,
jako loni.
Slyším kostelní zvony znít
a to mě zabije, a to mě zabije, a to mě zabije,
jistojistě.

C *E* *F* *G*
 R. Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád.
 C *E* *F* *G*
 Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.
 C *E* *F* *G*
 Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat
 C *E* *F* *G*
 Já mám, Marii, rád, když má moje bytí spád.
 C *E* *F* *G*
 Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.

4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen?
 Prostě jen prosté spříznění duší,
 aniž by kdokoli cokoli tušil.

Na na na ná na...

R. 2×

Morituri te salutant (Karel Kryl)

2× *Ami G*

1. *Ami G Dmi Ami*
Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína,

C F G7 C

a šedé šmouhy kreslí do vlasů.

Dmi G C Emi

A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

Ami G Emi Ami

a pírka touhy z křídel Pegasů.

Dmi G C Emi

A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

Ami G Ami

a pírka touhy z křídel Pegasů.

2× *Ami G*

2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma.
Má v ruce štítky, v pase staniol,
a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.
A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol.

Ami G Ami

G

- R. Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.

Ami

Počkejte chvíli, mé oči uviděly

G

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.

Ami G7

Seržante, mávnou, a budem zasvěceni.

Am E7

Morituri te salutant, morituri te salutant

2× *Ami G*

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmitá
a písek víří křídlo holubí.
A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří, které zahubí.
A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá,
a zvedá chmýří, které zahubí.

2× Ami G

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vikodlaka.
Rezavý kvér – můj brach, a sto let stará špína,
a děsně velká bílá oblaka.
Rezavý kvér – můj brach, a sto let stará špína,
a děsně velká bílá oblaka.

Ami G Ami

R.

Pitá sa ma nevesta

Ami C

1. Pitá sa ma nevesta,

F G
ať sa pitá, čo sa pitá,

F Ami
já som cikán, já nemám nič,

E Ami
k láske mi nič netreba.

Ami G C F G F Ami E Ami

- R. Láču laj laj la la laj...

2. Pitá sa ma nevesta,
ako budem kašu variť,
já nemám hrnca, já nemám nič,
k láske mi nič netreba.

R.

3. Pitá sa ma nevesta,
ako budem vinko piať,
já nemám čašu, já nemám nič,
k láske mi nič netreba.

R.

Podvod (Jan Nedvěd)

- Emi* *Ami*
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D *G*
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami *C* *Emi*
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami *H7*
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami*
R. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal
Emi
jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám,
Am *D*
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G *B7*
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R. 2×

Starý muž (Karel Plíhal)

Emi Ami Emi H7

1. Byl jeden starý muž,
Emi Ami Emi H7
měl malinkatej dům.

Emi Ami Emi H7

No hrozně malinkej,

Emi

malej ad absurdum

2. Pár přátel, co jich měl,
k hrobu doprovodil.
Byl sám jak v plotě kůl,
jak v poušti krokodýl.

Emi C H7

- R. Starý muž v domku,

Emi C H7

sám a bez potomků,

Emi C H7

žil v starým domě,

G H7 Emi

zcela soukromě.

Emi C H7

Žil, jak žít jen lze,

Emi C H7

z malinký penze.

Emi C H7

Ono vždycky zlé je,

G H7 Emi

přežít svý Pompeje.

G

Tenhle muž se však nedal,

D

Dokud žil, hledal pedál.

G

V domečku dvakrát čtyři,

D

G

chtěl na varhany hrát.

G

Den, co den hubil moly,

D

vyhlížel po okolí,

G

navštěvu jakoukoli,

G

H7

a že jí řekne – dál.

3. Co člověk chce má mít,
druhého prosince,
na dveře „tuky tuk“,
jemně a prostince
4. Starý muž řekl – dál,
já dlouho čekám již.
S hlubokou úklonou
vstoupila paní myš.

R. Nerada já velmi,
budík však došel mi,
prosím jen tak vstoje,
kolikátýho je?

A že tu blízko bydlí,
muž oprášil židli.
Velká čest má dámo,
pro mé obydlí.

Sedli si povídali,
smáli se vzpomínali,
malinký karty hráli,
pili malej rum.

Vy, co vás boty tlačí,
zpívejte s náma radši,
že malý štěstí stačí,
a je ho plnej dům.

V pořádku (Nerez)

- E* *H* *C#mi* *G#*
1. Za kopci, lesy a řekami, před lety své ano řekla mi
A *E* *H* *E*
princezna krásná jak z reklamy, teď jsem pod čepcem
E *H* *C#mi* *G#*
Po svatbě skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka,
A *E* *H* *E*
princezna povila robátka a já se stal pitomcem
2. U srdce podivný bodání ode dne, co jsme oddáni
nemám už výhodu podání, dřavý kapsy, nic víc
Prateta, tchyně, zeťáček, střepy pro štěstí a smetáček
život je věc plná zatáček, tak zpívám z plných plic:

- E* *H* *C#mi* *G#*
R. Že prý pod čepcem je zaslíbená zem
A *E* *H* *E*
tam podlahu mají z papíru a tou jsem propad sem
E *H* *C#mi* *G#*
V krajích pod čepcem je zaslíbená zem
A *E* *H* *E*
hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem

3. Zasel jsem ředkvičku do řádku, manželka řekla – v pořádku
takhle tu žijeme od pátku, sedmkrát za týden
Našel jsem v lese pět masáků, manželka řekla – prasáku!
červi nám lezou z mrazáku, letěl jsem za nima ven

R.

4. Na krk si navlíknu oprátku, manželka řekne – v pořádku
život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec
Až budu tuhej v penále, manželka řekne, Zdenále
projel jsi poslední finále, konečně spadla klec

R.

/:hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem:/

